

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe A. K. (1) podlegającego od 1 listopada 2016 roku ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) spółce z o.o. w likwidacji w okresie od 1 listopada 2016 roku wynosi 3.550 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ustalenie od wskazanego dnia na poziomie 6.000 złotych miesięcznie miało na celu jedynie uzyskanie prawa do wyższego świadczenia wypłacanego z ubezpieczenia społecznego – zasiłku chorobowego od 15 stycznia 2017 roku. /decyzja k. 90-92 akt ZUS/

W dniu 20 kwietnia 2017 roku A. K. (1) odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę decyzji i stwierdzenie, że miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia od 1 listopada 2016 roku wynosi 6.000 złotych. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że sytuacja finansowa (...) spółki z o.o. w K. pozwalała na zatrudnienie go jako likwidatora i jednocześnie jedynego współnika tego podmiotu ze wskazaną stawką wynagrodzenia. /odwołanie k. 2-6/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 28 kwietnia 2017 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 20-21/

Wyrokiem z dnia 20 marca 2018 r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie i zasądził od A. K. (1) na rzecz ZUS I Oddziału w Ł. kwotę 1800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. /wyrok k. 422/

A. K. (1) wniósł apelację od powyższego wyroku. /apelacja k. 435 – 439/

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2019 r. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego z dnia 20 marca 2018 r. sygn. akt VIII U 853/17, zniósł postępowanie od dnia 7 września 2017 r. i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. /wyrok k.477/

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny podniósł, iż w sprawie zaszła nieważność postępowania, ponieważ płatnik składek – spółka (...) na etapie postępowania rozpoznawczego został pozbawiony możliwości obrony swoich praw, ponieważ spółkę od początku postępowania przed Sądem I instancji reprezentował członek zarządu M. G. (1), a zatem został naruszony przepis art. 210 § 1 ustawy z 5 września 2000 r. kodeks spółek handlowych, który stanowi, że w sporze członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ze spółką, spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia współników. /uzasadnienie Sądu Apelacyjnego k. 483 - 484/

Uchwałą nr 1 z dnia 20 stycznia 2020 r. Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., działając na podstawie art. 210§1¹ k.s.h. ustanowiło adwokata M. S. pełnomocnikiem spółki do jej reprezentowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 4708/19./uchwała k.524/

Płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w toku procesu przyłączyła się do stanowiska wnioskodawcy. /niesporne/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) od 1 czerwca 1993 roku jest udziałowcem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. /niesporne/

Od tej daty wnioskodawca został także pracownikiem płatnika, zatrudnionym początkowo na stanowisku Prezesa Zarządu. /umowa o pracę k 1 części B akt osobowych – koperta k. 283/

Od 1 lipca 2005 roku wynagrodzenie wnioskodawcy ustalono na kwotę 6.000 złotych brutto miesięcznie. /angaż k 8A części B akt osobowych – koperta k 283/

Pozostali członkowie zarządu otrzymywali wynagrodzenia w kwotach 5.500 zł i 5.200 złotych brutto miesięcznie. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

Z dniem 5 czerwca 2013 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. podjęło uchwałę o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji z tym dniem. /odpis aktu notarialnego k 69-70 akt ZUS/

W związku z powyższym byli członkowie zarządu stwierdzili, że ich wynagrodzenia generują wysokie koszty spółki i podjęli decyzję o zmniejszeniu ich wysokości. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

Wnioskodawca został zatrudniony od dnia 6 czerwca 2013 roku na stanowisku likwidatora spółki za wynagrodzeniem: do dnia 31 lipca 2016 roku – 4.350 złotych brutto miesięcznie, od 1 sierpnia 2013 roku – 3.350 złotych brutto miesięcznie. /aneks do umowy o pracę k 11 części B akt osobowych – koperta k 283/

Pozostali byli członkowie zarządu mieli zagwarantowane wynagrodzenia po 3.500 złotych miesięcznie. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

W dniu 16 grudnia 2014 r. uchwałą w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż udziałów, wyrażono zgodę na sprzedaż udziałów w wysokości 411 należących do wspólnika M. W. oraz wyrażono zgodę na sprzedaż udziałów w wysokości 411 należących do wspólnika W. B.. /uchwała k. 525 – 526/

Udziały M. W. odkupił A. K. (1). /protokół zgromadzenia wspólników k.528/

Strata płatnika za 2015 rok wyniosła 99.023,66 złotych. /rachunek zysków i strat k 49 akt ZUS/

W marcu 2015 roku drugi (obok wnioskodawcy) wspólnik – udziałowiec A. K. (2) oświadczył, że nie zamierza nabywać udziałów spółki. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

W dniu 22 kwietnia 2016 roku pomiędzy płatnikiem a organem rentowym zawarta została umowa o rozłożenie na raty należności w kwocie 59.544,16 złotych z tytułu uznanych przez dłużnika zaległych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. /umowa k 80-81 akt ZUS/

W 2015 roku wnioskodawca odbył pierwszą operację. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

W związku ze złym stanem zdrowia wnioskodawcy, spowodowanym zdiagnozowanym nowotworem jelita grubego i koniecznością poddania się leczeniu z tego powodu, niemożnością zdrowotną dalszego wykonywania obowiązków likwidatora w pełnym wymiarze zatrudnienia oraz w związku z chęcią przejścia przez niego na emeryturę, z dniem 30 czerwca 2016 roku strony umowy o pracę rozwiązały ją w trybie porozumienia stron. /rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron k 13 części B akt osobowych – koperta k 283, przesłuchanie wnioskodawcy e protokół rozprawy z 21.07.2020 – płyta CD k 670 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – płyta CD k 90 /

Od 1 lipca 2016 roku wnioskodawca przeszedł na emeryturę. /niesporne/

Od tego czasu wykonywał obowiązki likwidatora płatnika na podstawie zawartej ze spółką umowy zlecenia, za wynagrodzeniem 3.350 złotych brutto miesięcznie. /umowa zlecenia k 10 akt ZUS, rachunki k 5-8 akt ZUS/

Do obowiązków A. K. (1) jako likwidatora należały inwentaryzacje wyposażenia środków trwałych i ich wycena, rozwiązywanie umów o pracę z pracownikami, z kooperatorami oraz rozwiązywanie umów dzierżaw. Sprawami kadrowymi w likwidowanej spółce zajmowała się wówczas M. G. (1). /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

W dniu 25 lipca 2016 r. (...) spółka z o.o. w likwidacji w K. przelała na konto byłego udziałowca spółki - (...) kwotę 25 000 złotych tytułem spłaty pożyczki. /wyciąg z rachunku bankowego k. 569/

W dniu 2 września 2016 roku dokonano przelewu z konta spółki tytułem spłat pożyczki na konta W. B. oraz M. W.. /wyciąg z rachunku bankowego k.589/

W dniu 19 października 2016 roku ubezpieczony zgłosił lekarzowi I kontaktu dolegliwości ze strony układu wydalania. W związku z tym zlecono mu odpowiednie badania. /kserokopia dokumentacji medycznej k 349/

W dniu 31 października 2016 roku A. K. (1) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w K. umowę o pracę, na podstawie której został zatrudniony ponownie na stanowisku likwidatora spółki. Wynagrodzenie miesięczne ustalono na kwotę 6.000 złotych brutto miesięcznie. /umowa o pracę k 3 części B akt osobowych – koperta k 283/

Zakres obowiązków wnioskodawcy w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę nie uległ zmianie w porównaniu do zatrudnienia na podstawie zlecenia. Różnica polegała jedynie na tym, że wnioskodawca nie musiał wykonywać czynności polegających na likwidacji spółki w pełnym wymiarze czasu pracy. /przesłuchanie M.G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 – e protokół rozprawy z 6 .03.2018 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

Pod koniec lipca 2013 roku M. G. (1) otrzymywała minimalne wynagrodzenie. Dopiero od czerwca 2019 roku jej wynagrodzenie zwiększyło się do kwoty 5.500 złotych miesięcznie. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

W dniach 8 - 10 grudnia 2016 roku, na podstawie skierowania wystawionego w dniu 30 listopada 2016 roku, wnioskodawca przebywał w szpitalu ((...) Szpital (...) w K.), gdzie miał wykonaną kolonoskopię. /dokumentacja medyczna k 373, skierowanie k 380/

Na dni 8 - 9 grudnia 2016 roku (czwartek – piątek) wnioskodawca wziął urlop. /lista obecności k 413/

Rok 2016 spółka zakończyła zyskiem w kwocie 17.725,87 złotych. /rachunek zysków i strat k 46 akt ZUS/

W 2016 r. spółka posiadała zadłużenie wobec Urzędu Skarbowego. /zeznania świadka M. G. – e protokół rozprawy z 5 czerwca 2020 r.00:16:34 – 00:56:50 – k 409 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z 27.10.2017 – k 90/

Od 1 stycznia 2017 roku wnioskodawca stał się niezdolny do pracy z powodu choroby. /niesporne/

W dniu 20 marca 2017 roku ubezpieczony stał się jedynym udziałowcem spółki. /niesporne/

W dniu 22 marca 2017 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie wspólników postanowiło, że spółka będzie nadal istniała i prowadziła działalność gospodarczą. Zgromadzenie spółki odwołało A. K. (1) z funkcji likwidatora spółki. Powołano zarząd w składzie (...) jako członka zarządu oraz M. G. (1) jako członka zarządu. /akt notarialny k.531 – 533/

W dniu 22 marca 2017 r. zakończono likwidację spółki. /odpis z KRS k.653 – 665/

Na mocy aneksu do umowy o pracę z dnia 22 marca 2017 rok wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu za wynagrodzeniem 6.000 złotych brutto miesięcznie. /aneks do umowy o pracę k 5 części B akt osobowych – koperta k 283/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o powołane dowody z dokumentów, zeznań świadka M. G. (1) i przesłuchania wnioskodawcy.

Rozpoznając sprawę Sąd pominął zeznania świadka T. W. co do obowiązków A. K. (1) w spornym okresie, bowiem osoba ta nie była w stanie wypowiedzieć się co do faktycznego zakresu obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie oraz w zakresie przyczyn ustalenia wysokości jego wynagrodzenia na poziomie 6.000 złotych brutto miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 266) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami, w myśl art. 18 ust. 1, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy nie kwestionował faktu nawiązania stosunku pracy między ubezpieczonym a płatnikiem i świadczenia tej pracy przez wnioskodawcę na podstawie umowy o pracę.

Organ rentowy zakwestionował jedynie ważność postanowień umowy o pracę zawartej przez strony w dniu 31 października 2016 roku, którą począwszy od dnia 1 listopada 2016 roku wynagrodzenie za pracę ustalono na poziomie 6.000 złotych brutto miesięcznie. Uznając postanowienia tej umowy w kwestii wysokości wynagrodzenia za nieważne na podstawie art. 58 § 2 k.c. organ rentowy przyjął, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia od 1 listopada 2016 roku stanowi kwota dotychczas wypłacanego wnioskodawcy wynagrodzenia – 3.550 złotych brutto miesięcznie.

Dopuszczalność dokonywania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli i kwestionowania wysokości wynagrodzenia pracownika stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.), jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie kwestionowana /por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. II UZP 2/05, opubl. OSNP 2005 nr 21, poz. 338; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 16/05, opubl. OSNP 2006/11-12/191; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 r. sygn. III UK 89/05, opubl. OSNP 2006/11-12/192; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r. sygn. III UK 7/09, LEX nr 509047/.

W uchwale z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. II UZP 2/05 (opubl. OSNP 2005 nr 21, poz. 338) Sąd Najwyższy sformułował tezę, iż – na gruncie art. 353¹ k.c. - w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, przy czym wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega więc ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny.

Powyższe przeniósł Sąd Najwyższy na grunt prawa ubezpieczeń społecznych stwierdzając, iż art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, musi być uzupełniony w ramach systemu prawnego stwierdzeniem, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Przytoczony pogląd Sądu Najwyższego dopuszczający kompetencję organu ubezpieczeń społecznych w zakresie weryfikowania treści umowy o pracę w zakresie postanowień określających wynagrodzenie za pracę, czyli przychód zadeklarowany jako podstawa wymiaru składek, został podzielony w orzecznictwie sądów powszechnych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2012 r. sygn. III AUa 1356/12, LEX nr 1237108; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 r. sygn. III AUa 1039/12, LEX nr 1267331/. Stanowisko to Sąd Okręgowy w składzie niniejszym również podziela.

Zdaniem Sądu Okręgowego w będącej przedmiotem rozpoznania sprawie kwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości ustalonego w umowie o pracę wynagrodzenia, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, było uzasadnione.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał bowiem, że od początku istnienia spółki będącej płatnikiem wnioskodawca był jej pracownikiem zatrudnionym na stanowisku Prezesa Zarządu, przy czym od 2005 roku jego wynagrodzenie miesięczne brutto zostało ustalone na kwotę 6.000 złotych.

Ustalenia Sądu dokonane w przedmiotowej sprawie wykazały także, że z dniem 5 czerwca 2013 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. podjęło uchwałę o rozwiązaniu spółki i otwarciu jej likwidacji z tym dniem, w związku z czym wnioskodawca od dnia 6 czerwca 2013 roku został zatrudniony na stanowisku likwidatora spółki za wynagrodzeniem: do dnia 31 lipca 2013 roku – 4.350 złotych brutto miesięcznie, od 1 sierpnia 2013 roku – 3.350 złotych brutto miesięcznie.

W sprawie niesporne pozostawało, że strata płatnika za 2015 rok wyniosła 99.023,66 złotych, zaś w dniu 22 kwietnia 2016 roku pomiędzy płatnikiem a organem rentowym zawarta została umowa o rozłożenie na raty należności w kwocie 59.544,16 złotych z tytułu uznanych przez dłużnika zaległych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy a także, że rok 2016 zamknął się zadłużeniem likwidowanej wówczas spółki wobec Urzędu Skarbowego.

Materiał dowodowy oparty na twierdzeniach wnioskodawcy wykazuje, że w związku z jego złym stanem zdrowia, spowodowanym zdiagnozowanym nowotworem jelita grubego i koniecznością poddania się leczeniu z tego powodu, niemożnością zdrowotną dalszego wykonywania obowiązków likwidatora w pełnym wymiarze zatrudnienia oraz w związku z chęcią przejścia przez niego na emeryturę, z dniem 30 czerwca 2016 roku strony umowy o pracę rozwiązały ją w trybie porozumienia stron, że od 1 lipca 2016 roku wnioskodawca przeszedł na emeryturę i od tego czasu nadal wykonywał obowiązki likwidatora płatnika na podstawie zawartej ze spółką umowy zlecenia, za wynagrodzeniem tożsamym z wynagrodzeniem wynikającym z umowy o pracę - 3.350 złotych brutto miesięcznie.

Ustalenia Sądu wykazały wreszcie, że zakres obowiązków wnioskodawcy w związku z zatrudnieniem go ponownie od dnia 1 listopada 2016 roku na podstawie umowy o pracę na stanowisku likwidatora nie uległ zmianie w porównaniu do czynności wykonywanych wcześniej na podstawie zlecenia i wcześniej zawartej umowy o pracę. Różnica polegała jedynie na tym, że wnioskodawca w okresie wykonywania umowy zlecenia nie musiał wykonywać czynności polegających na likwidacji spółki w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nadto, jak wynika z zeznań świadka M. G. (1), jej wynagrodzenie jako członka zarządu spółki – w związku z otwarciem likwidacji spółki obniżono do minimalnego wynagrodzenia i w takiej wysokości przysługiwało aż do czerwca 2019 roku, zaś spółka w latach 2016 – 2017 spłacała jeszcze pożyczki udzielone przez jej wspólników w 2013 roku.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę trudno uznać, by kondycja finansowa spółki od listopada 2016 roku uległa takiej poprawie, by zmiana formy zatrudnienia (na obciążoną wyższymi kosztami) i podwyższenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy do kwoty jaką otrzymywał przed otwarciem likwidacji spółki, była możliwa bez uszczerbku dla sytuacji likwidowanego przecież podmiotu.

Bez znaczenia pozostaje sygnalizowany podczas rozprawy zamiar odstąpienia od likwidacji spółki jesienią 2016 roku, skoro rok ten zakończył się zadłużeniem wobec Urzędu Skarbowego i ZUS, a także wobec wnioskodawcy jako udziałowcy, który jako jedyny nie otrzymał spłaty pożyczki udzielonej spółce w 2013 roku.

Różnica w wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy od 1 listopada 2016 roku nie znajduje zatem uzasadnienia nie tylko w zakresie faktu niezmiennych obowiązków wnioskodawcy, ale także ze względu na opisaną sytuację finansową spółki, pozostająca nadal w procesie likwidacji, po zawartym układzie ratalnym z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

Dodatkowo wątpliwości Sądu budzi przyczyna ustalenia wynagrodzenia wnioskodawcy od 1 listopada 2016 roku na poziomie 6.000 złotych brutto miesięcznie także wobec faktu dalszego jego leczenia i zgłoszonych w dniu 19 października 2016 roku dolegliwości ze strony układu wydalania.

Brak jest zatem w niniejszej sprawie racjonalnych podstaw do przyjęcia podwyżki wynagrodzenia wnioskodawcy od tej daty.

W ocenie Sądu Okręgowego ponownie rozpoznającego sprawę postępowanie w sposób jednoznaczny i niebudzący żadnych wątpliwości wykazało zatem, iż w momencie podpisywania umowy w dniu 31 października 2016 roku, zwiększającej wysokość wynagrodzenia, strony nie miały uzasadnionych powodów do prawie dwukrotnego zwiększenia wynagrodzenia wnioskodawcy jako likwidatora.

W ocenie Sądu kwota wynagrodzenia za pracę wskazana w umowie mogła nadto stanowić, wobec stanu zdrowia wnioskodawcy i odbywania przez niego regularnych wizyt lekarskich, próbę zabezpieczenia jego interesów finansowych w zakresie korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, wobec dającej się przewidzieć – w związku ze stanem zdrowia wnioskodawcy - absencji ubezpieczonego w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby.

W tych okolicznościach uznać należy, że podwyższenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne A. K. (1) od 1 listopada 2016 roku nastąpiło w warunkach art. 58 § 2 k.p.c., tj., że narusza zasady współżycia społecznego.

Uzasadnia to oddalenie odwołania, o czym Sąd orzekł na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu należnych organowi rentowemu względem wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., uwzględniając koszty postępowania przed Sądem Apelacyjnym. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 4 oraz § 10 ust.1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz.1804 z późn.zm.)

O kosztach procesu obciążających płatnika Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 cytowanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz.1804 z późn.zm.)

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.